

РЕШЕНИЕ

№ 2508

гр. София, 21.07.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в публично заседание на 12.07.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова, като разгледа дело номер **3436** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на К. Й. Т. от гр. С. срещу заповед № 01-РД/1807 от 12.11.2009 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „З.“.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност и неправилност на обжалвания административен акт. Твърди се, че административният орган неправилно е приел в противоречие с чл. 9, ал. 1, т. 4 от Наредба № 9 от 03.04.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Създаване на стопанства на млади фермери” по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 – 2013 г. /Наредба № 9/, че жалбоподателят е започнал да стопанисва земя с цел производство на земеделска продукция от датата на първото очертаване на парцели. Възразява се също така, че с писмо № 01-6500/21563 от 02.11.2009 г. административният орган не е поискал представяне на договори за наем на очертаните площи, както е посочено в оспорената заповед. Жалбоподателят счита за неоснователно и твърдението, че е засял стопанисваните от него парцели още през 2007 г., тъй като към този момент същият не ги е стопанисвал или владял. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени обжалваната заповед и върне преписката за ново произнасяне на административния орган.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА ДЪРЖАВЕН ФОНД „З.“

– редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по подробно изложени съображения в писмени бележки.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заповед № 01-РД/1807 от 12.11.2009 г. изпълнителният директор на Държавен фонд „З.“, на основание чл. 20, т. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ и чл. 21, ал. 1 от Наредба № 9, е отказал да бъде финансирано заявление за подпомагане с ид. № 22/112/06759, подадено от К. Й. Т. с обща стойност на проекта – 48 892 лева. В мотивите на заповедта е посочено, че е налице несъответствие с критериите за допустимост, тъй като в писмо вх. № 01-6500/21563/11.11.2009 г. кандидатът е декларирал, че за първи път е идентифицирал /очертал/ парцелите на 04.04.2008 г., с което се нарушава изискването на чл. 9, ал. 1, т. 3 от Наредба № 9. Посочено е също така, че за кампания 2008 г. по СЕПП кандидатът е очертал площи с мека пшеница, които е обработвал на основание договор за наем, както и същият е декларирал, че е започнал стопанисването на земя с цел производство от датата, на която е получил УИН за регистрация си по СЕПП – 2008 г., а не от момента на засяване на декларираните площи. Съобразявайки технологичните срокове за отглеждане на пшеница – месеци септември, октомври и ноември, административният орган е приел, че кандидатът е засял парцелите през есента на 2007 г., от който момент е започнал стопанисването на земя с цел производство на земеделска продукция преди повече от 14 месеца спрямо датата на подаване на заявлението за подпомагане. За заповедта жалбоподателят е уведомен с уведомително писмо изх. № 01-6500/22549/13.11.2009 г. на Държавен фонд „З.“.

Цитираната заповед е издадена във връзка с подадено от жалбоподателя К. Й. Т. заявление с идентификационен № 22/112/06759 от 03.07.2009 г. за подпомагане по мярка 112 „Създаване на стопанства на млади фермери“ от Програма за развитие на селските райони 2007 – 2013 г. за обща сума в размер на 48 892 лева. В графа „Общи данни за земеделското стопанство“ в заявлението е посочена обща обработваема/използвана земеделска земя 87.800 дка, от които само един от имотите се намира в с. Мрамор, общ. Столична, а всички останали се намират в с. Крапчене и с. Трифоново, обл. М. В заявлението жалбоподателят е декларирал, че е започнал отглеждането на животни в собствен/нает животновъден обект и/или стопанисването на земя с цел производството на земеделска продукция на 12.05.2008 г. Към заявлението са били приложени и останалите изискуеми документи – бизнес план, в който е посочено в информация за настоящата дейност на кандидата, че същият е започнал да стопанисва земята с цел производство на земеделска продукция на 12.05.2008 г., на която дата е бил регистриран за първи път като земеделски производител по

реда на Наредба № 3 от 1999 г. за създаване и поддържане на регистър на земеделските производители; лична карта на лицето; удостоверение по чл. 87, ал. 6 от ДОПК за липса на задължения; справка и удостоверение за деклариран данни от НАП за лицето; удостоверение за настоящ и постоянен адрес; удостоверение за семейно положение и членове на семейството; регистрационна карта на земеделски производител от 12.06.2009 г.; договори за аренда на земеделска земя, талони за регистрация на договори за аренда, нотариални актове за покупко-продажба на недвижим имот и скици на имотите.

С уведомително писмо изх. № 01-6500/21563 от 02.11.2009 г. ОРА-С. град е поискала от жалбоподателя, във връзка с установени непълноти и неясноти по заявлението за подпомагане, да представи декларация, в която да впише датата, на която е идентифицирал парцели за подпомагане за кампания 2008 г. и да опише за всеки парцел културата и периода на засяване/създаване, да представи документи за правото на ползване на имот № 105058 и удостоверение от обслужващата банка за потвърждаване на IBAN номера, посочен в заявлението за регистрация. В отговор на това писмо жалбоподателят е депозирал пред административния орган писмо вх. № 01-6500/21563 от 11.11.2009 г., в което е декларирал, че всички парцели, с изключение на парцелите от БЗС с идентификатор 21662-172-4, които са очертани на 10.05.2008 г., е идентифицирал /очертал/ на 04.04.2008 г. и е валидирал същите на 12.05.2009 г. В писмото-отговор е посочено още, че жалбоподателят не може да даде информация относно периодите на засяване/създаване, тъй като в тези периоди не е стопанисвал парцелите, които са били вече засети/създадени преди той да е започнал да ги стопанисва. Жалбоподателят е заявил, че използва имот № 105010, който обработва съгласно извършено от него трасиране на границите и е готов да направи корекция на очертаванията на границите на този имот. Към писмото е приложено и удостоверение от Райфайзенбанк ЕАД.

По делото е представено и прието като доказателство заявление за регистрация в Системата за идентификация на земеделските парцели с идентификационен № КИТ -022 и дата на подаване: 04.04.2008 г., подадено от К. Й. Т., в което е декларирано от същия, че ползва/обработва земеделска земя в община М. Към заявлението е приложена таблица № 1 за използвани парцели 2008 г., в която са описани стопанисваните от лицето 14 парцели, находящи се в землището на с. Крапчене, обл. М.

В откритото съдебно заседание на 12.07.2010 г. жалбоподателят е представил декларация от 08.01.2010 г., подписана от М П Ф, с която същата декларира, че от месец август 2007 г. до месец юни 2008 г. е стопанисвала имоти № № № 101001, 101016 и 101019 в землището на с. Крапчене.

Като част от административната преписка по делото са приети като доказателства и: обяснителна записка на К. Й. Т. от 03.07.2009 г.; писмо вх. № 01-6500/13071 от 17.08.2009 г. от К. Т. до Държавен фонд „З.“ – РА; писма за идентичност на имоти от Общинска служба „З.“ – Нови И и Общинска служба „З.“ - Монтана с приложени комбинирани карти; контролни листове за

предварителна проверка за допустимост, за документална проверка, за повторна проверка, за съответствие с критериите за допустимост и за оценка на Бизнес план КЛБП; КЛПМ за посещение на място от 28.07.2009 г.; работни листове № № 8, 9, 21, 6 и 7; отчет на съответствието ОРА; извлечение от ИСАК – регистър относно бенефициент К. Т.; справка от Разплащателна агенция към датата 06.05.2009 г. за кандидата К. Т..

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Видно от приетите по делото доказателства жалбоподателят е оспорил по административен ред заповед № 01-РД/1807 от 12.11.2009 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „З.“ пред по-горестоящия административен орган по реда на чл. 81 и сл. от АПК. На основание чл. 97 от АПК министърът на земеделието и храните се е произнесъл по жалбата със заповед № РД 09-297/09.04.2010 г., с която е оставил същата без уважение. За тази заповед жалбоподателят е уведомен на 15.04.2010 г., видно от приложено по делото копие на пощенски плик. Съгласно чл. 98, ал. 2 от АПК когато с решението на компетентния орган жалбата е отхвърлена на оспорване пред съда подлежи първоначалният административен акт. В съответствие с цитираната разпоредба в настоящото производство жалбоподателят е оспорил именно първоначалния административен акт - заповед № 01-РД/1807 от 12.11.2009 г., с жалба вх. № 01-6500/22549 от 28.04.2008 г., т. е. жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок срещу подлежащ на оспорване акт.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – изпълнителен директор на Държавен фонд „З.“, в кръга на неговите правомощия в съответствие с чл. 20а от ЗПЗП, съгласно който изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция и организира и ръководи дейността ѝ. В тази връзка следва да се има предвид, че Държавен фонд „З.“ е акредитиран за единствена разплащателна агенция на Република Б за прилагане на Общата селскостопанска политика на ЕС /чл. 11а от ЗПЗП/, като съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Административният акт е издаден и в предписаната от закона форма, като съдържа изискуемите реквизити, както и при спазване на административнопроизводствените правила. Настоящият решаващ състав намира също така, че оспорената заповед е постановена и в съответствие с материалноправните разпоредби и наведените в

този смисъл доводи за незаконосъобразност на жалбоподателя се явяват неоснователни. Безспорно се установява по делото, че жалбоподателят е земеделски стопанин по смисъла на § 1, т. 23 от ДР на ЗПЗП и като такъв е подал заявление № 22/112/06759 за подпомагане по мярка 112 „Създаване на стопанства на млади фермери” от Програма за развитие на селските райони 2007 – 2013 г. на 03.07.2009 г. На основание § 35, ал. 3 от ПЗР на ЗИД на ЗПЗП редът и условията за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Създаване на стопанства на млади фермери” се регламентира с Наредба № 9/03.04.2008 г. на министъра на земеделието и храните. Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 2 от Наредба № 9 заявлението за подпомагане може да получи отказ за финансиране в случай на несъответствие с целите, дейностите и изискванията, определени с тази наредба. Изискванията към кандидатите за подпомагане са уредени в раздел I. от Наредба № 9, като сред кумулативно предвидените предпоставки са и тези на чл. 9. В цитираната разпоредба са изчерпателно изброени условията, на които следва да отговарят кандидатите, за да бъдат допустими за финансиране по мярка 112 „Създаване на стопанства на млади фермери”. Едно от императивно заложените изисквания в чл. 9, ал. 1, т. 3 от Наредба № 9 е кандидатите, не по-рано от 14 месеца преди датата на подаване на заявлението за подпомагане, да са започнали да отглеждат животни в собствен/нает животновъден обект и/или да стопанисват земя с цел производството на земеделска и животинска продукция. В процесния случай жалбоподателят е подал заявлението си за подпомагане на 03.07.2009 г., съгласно приложеното по делото заявление № 22/112/06759, и с оглед на това, за да изпълни изискването на чл. 9, ал. 1, т. 3 от Наредба № 9 същият е следвало да осъществява земеделска дейност, изразяваща се в стопанисване на земя с цел производство на земеделска и животинска продукция, не по-рано от 03.05.2008 г. Настоящият съдебен състав намира за безспорно установено, въз основа на приетите по делото писмени доказателства, че жалбоподателят е започнал стопанисване на съответните земеделски парцели преди датата 03.05.2008 г. и в този смисъл правилно и законосъобразно административният орган е приел, че по отношение на жалбоподателя е налице несъответствие с един от критериите за допустимост, визиран в чл. 9, ал. 1, т. 3 от Наредба № 9. От приетите по делото доказателства се установява, че на 04.04.2008 г. жалбоподателят е подал заявление за регистрация в Системата за идентификация на земеделските парцели с идентификационен № КЙТ -022, в което е декларирал, че ползва/обработва земеделска земя в община М, като парцелите, находящи с в землището на с. Крапчене, са подробно описани в приложена таблица към заявлението и същите са били засети със земеделски култури. Именно тази дата – 04.04.2008 г., на която жалбоподателят се е регистрирал в системата за идентификация на земеделски парцели и сам е декларирал, че към този момент ползва/обработва земеделска земя в община М, с. Крапчене, съдът счита, че е началния момент, от който кандидата за подпомагане е започнал да стопанисва земя с цел производство на земеделска и животинска продукция. В тази връзка

следва да се има предвид, че стопанисването на земеделска земя не включва само и не представлява единствено засяване на тази земя със съответните култури, а представлява всяко едно действие и грижа, предприети с цел ползване на тази земя по предназначение – заграждане, обработката на земята, декларирането ѝ пред съответните органи и т. н. Предвид на това е безспорно, че жалбоподателят, в качеството си на кандидат за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка 112 „Създаване на стопанства на млади фермери”, е стопанисвал парцели в землището на с. Крапчене, за които е и подал заявление за подпомагане, повече от 14 месеца, считано от момента на подаване на заявлението за кандидатстване на 03.07.2009 г.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – С. град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Й. Т. от гр. С. срещу заповед № 01-РД/1807 от 12.11.2009 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „З.”, като неоснователна.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: